

GUILLAUME APOLLINAIRE. †

De dichter Guillaume Apollinaire is als slachtoffer der griep epidemie op 38-jarigen leeftijd te Parijs bezweken.

Wij gedenken hem hier niet slechts als dichter, als tooneelschrijver en romancier, maar vooral als aanvoerder van een letterkundige groep en als de koene verdediger der nieuwe stroomingen in de schilderkunst, waarvan hij blijk gaf in het bekende, goed geschreven werk „Les Peintres Cubistes”, waaruit wij in een der volgende nummers enkele fragmenten zullen aanhalen.

Het bericht bereikte ons door een schrijven van Gino Severini, uit welk schrijven duidelijk blijkt hoe bemind en geëerd Apollinaire was onder zijn Parijsche vrienden en collega's. Dit schrijven, dat wij ontvingen toen het November-nummer van „De Stijl” juist was afgedrukt, laten wij hieronder in zijn geheel volgen.

Paris, 13 novembre 1918.

Mon cher Van Doesburg,

J'ai la très grande douleur de vous annoncer la mort du poète Guillaume Apollinaire qui a été, ainsi que vous le savez, non seulement notre ami et notre défenseur, mais l'ami et le défenseur averti et autorisé de tous les artistes jeunes et novateurs. A ce titre notre deuil profond sera ressenti et partagé partout où sa valeur était connue et appréciée.

Inutile de vous dire combien de plaisir j'aurais que la mémoire de Guillaume Apollinaire soit honorée dans votre intéressante Revue: „Le Style”.

En vous remerciant je vous adresse mes salutations les plus cordiales.

Votre

GINO SEVERINI.

HET BEPAALDE EN HET ONBEPAALDE.

DOOR PIET MONDRIAAN.

Aanvulling tot: De nieuwe beelding in de Schilderkunst. Jaargang I.

Het bepaalde is voor ons positief, absoluut, voor zoover we het ons objectief kunnen stellen. Alleen objectief kunnen we spreken van het bepaalde (dat dan universeel en het universeele is): subjectief kennen we verschillende bepaaldheden (die dan min of meer individueel zijn).

Als het universeele — buiten tijd — het bepaalde is, moet het individueele, waarin en waaraan het universeele — in tijd — verschijnt, zoowel als de ziening daarvan, het onbepaalde zijn.

Het onbepaalde schijnt — in tijd — bepaald, het bepaalde schijnt in tijd — onbepaald. Steeds subjectiveeren we min of meer het eene bepaalde (N. B. art. VIII) en deze subjectivering is voor ons het bepaalde. We zien — in tijd — het éene bepaalde in graden van klaarheid en elke graad van klaarheid is het — tijdelijk — bepaalde